

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Ing. Z. M.**, zastoupený Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem se sídlem Vinohradská 1215/32, Praha 2, proti žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická třída 124/11, České Budějovice, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) **L. K.** a II) **J. K.**, oba zastoupeni Mgr. Michalem Majchrákem, Ph.D., advokátem se sídlem U Sirkárny 467/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 9. 2023, č. j. 63 A 14/2023 - 47,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 26. 10. 2023 kasační stížnost žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) směřující proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 9. 2023, č. j. 63 A 14/2023 - 47.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 11. 2023, č. j. 3 As 251/2023 - 11, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením č. j. 3 As 251/2023 - 11. Toto usnesení bylo v souladu s § 42 odst. 1 a odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 8. 11. 2023 (viz doručenko založená na č. l. 11 spisu Nejvyššího správního soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stal čtvrtek 23. 11. 2023 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel však do tohoto dne (ani k datu vydání tohoto rozhodnutí) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením č. j. 3 As 251/2023 - 11 se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1, větě druhé zákona o soudních poplatcích. Proto soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popř. jí soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a tyto osoby neuvedly žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Proto jim (za použití § 120 s. ř. s.) právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2023

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu